

EL PERDEDOR

■ Miquel Roca no ho ha aconseguit. El candidat de CiU s'ha quedat lluny de ser la llista més votada a Barcelona, concretament vuit punts per sota de Maragall. Roca no va trigar gaire a reconèixer la derrota, davant l'evidència dels resultats, i a un quart d'onze de la nit del diumenge compareixia davant els mitjans de comunicació.

"Accepto el veredict de la ciutat: no hem guanyat les eleccions". Roca reconeixia així el resultat de les urnes i tancava la porta a qualsevol altra interpretació o a qualsevol especulació sobre pactes post-electorals. L'única referència que va fer al futur va ser ratificar-se en el compromís amb la ciutat que havia fet durant la campanya electoral: "Serviré Barcelona amb la mateixa lleialtat i la mateixa il·lusió que si hagués guanyat".

Miquel Roca va aparèixer acompanyat de la seva família i de la plana major de CiU, encapçalada pel president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol.

EL PP DOBLA ELS SEUS VOTS, PERÒ NO GUANYA PROTAGONISME

ERC assegura la majoria d'esquerres

Rahola tindrà la clau de la governabilitat

■ Pilar Rahola i Agustí Soler no decidiran l'alcalde, però tindran la clau del dia a dia. El fet que la suma CiU-PP (20 regidors) sigui superior a la suma PSC-IC (19) fa que el vot dels dos regidors d'ERC resulti imprescindible a Pasqual Maragall a l'hora de realitzar els seus projectes. I és que el creixement d'ERC a Barcelona ha estat espectacular: de 19.629 vots l'any 91, a 46.408 vots enguany. Salvant les distàncies, ERC es troba ara a Barcelona en una situació privilegiada molt similar a la que administra CiU a Madrid. Pilar Rahola ja ha avançat que vendrà car el seu suport al nou alcalde, "des del punt de vista nacional i progressista". Però l'èxit de Rahola tindrà també conseqüències importants dins del partit independentista. Àngel Colom, que amb la substitució d'última hora de Carles Bonet per Rahola havia tesat al màxim la corda de l'equilibri intern d'ERC, afronta el congrés nacional del mes de juliol molt reforçat per aquests resultats.

Lacalle dobla, però no decidirà com volia

■ El Partit Popular ha doblat el seu nombre de vots a Barcelona (de 74.804 l'any 91 a 150.069 enguany), però Enric Lacalle no tindrà en les seves mans el que més desitjava: un poder decisiu dins l'Ajuntament. El número u del partit conservador havia basat la seva campanya en la possibilitat de formar una nova majoria de centre-dreta a l'Ajuntament que desbanqués Pasqual Maragall. El PP ha complert amb la seva part, però els mals resultats de CiU fan impossible una nova majoria a la capital de Catalunya. Així doncs, Lacalle haurà d'afrontar quatre anys més d'oposició pura i dura, sense gaire marge de maniobra política. L'anàlisi districte per districte revela que el PP ha guanyat vot per dos costats: d'una banda, votants de dreta que abandonen CiU i s'apunten al carro guanyador d'Aznar per sumar-se a la dinàmica general estatal; de l'altra, ex-votants socialistes de barris de classe treballadora que castiguen el PSOE mantenint un vot en clau espanyola.

Vintró aguanta, perjudicada pel vot útil

■ Iniciativa per Catalunya no ha vist confirmades les seves expectatives. Tot i pujar lleugerament, tant en percentatge com en nombre de vots, Eulàlia Vintró no solament no ha pogut incrementar el seu grau d'influència dins l'Ajuntament sinó que a partir d'ara haurà de compartir protagonisme amb el nou grup municipal d'ERC. IC no s'ha beneficiat a Barcelona de l'empenta general d'Izquierda Unida a tot l'estat, i ha vist que bona part dels seus potencials votants acabaven agrupant el vot al voltant del socialista Pasqual Maragall davant l'amenaça d'una possible nova majoria de centre-dreta a la ciutat.

Tampoc no sembla que Iniciativa hagi tret gran rendiment de la seva aliança amb Els Verds. Per a aquests, en canvi, el pacte ha estat un negoci rodó: aconsegueixen col·locar un regidor en el consistori per primer cop en la seva història. El futur més probable per a la federació ex-comunista és la renovació del pacte de govern amb el PSC que ha funcionat durant les dues últimes legislatures.